

bus, & integritate vitæ commendabilis, rerum, & iurium Ordinis peritus, cujus officium sit in hoc Monasterio degentium Religiosorum curam, & correctionem sub auctoritate Abbatis Generalis Superioris habere, & exercere, & eos exemplo, vita, & verbo doctrinæ instruere in bono, & malo etiam revocare, zelum Religionis habens secundum scientiam.

Pervigilet, ut observentur Regula, & Constitutiones Ordinis, & Reformationis, nec abfit a Monasterio, nisi gravis necessitas urgeat, & tunc ad modicum tempus, & de licentia Reverendissimi Abbatis conventuale Capitulum prima cujusque mensis die non impedita, & toties opus esse judicaverit convocet.

#### De Definitoribus Capituli Generalis.

Cum ex privilegio Summorum Pontificum Martini V., & aliorum indultum sit Abbati Generali, & Capitulo Generali, quod pro definiendis causis, litibus, & controversiis dirimendis, ac negotiis emergentibus terminandis, aliquos Judices, quos Definidores nominamus, possint eligere, ideoque virtute dicti privilegii, & juxta antiquam nostri Ordinis consuetudinem statuimus, ut in quolibet Capitulo Generali eligantur quatuor Definidores, quorum officium sit tempore Capituli Generalis congregati simul cum Reverendissimo Abbate definire, expedire, decidere, & terminare, minora quoque negotia, gravioribus Capitulo reservatis. Item Discretorum Literas examinare, & omnia, quæ ab eis, aut ab aliis allata sunt ad Capitulum referre, & quæ referenda non videbuntur reiicere.

In interstitiis vero Capitulorum Abbas Superior Generalis de eorum consilio, aut saltem duorum ex ipsis, omnia, quæ ad mores, & ad regulam, ac Constitutionum exactam observantiam, ac totius Religionis, aut cujuslibet particularis familiæ gubernationem pertinent, similiter possit definire, omniaque, & singula negotia ab uno Capitulo usque ad aliud emergentia, quæ dilationem non patiuntur, terminare, Superiores Definidores, & Officiarios, qui inhabiles facti fuerint deponere, & loco eorum, atque decedentium alios, per secreta suffragia sufficere usque ad proximum Generale Capitulum, Congregationes Fratrum de novo instituire in Domibus, seu Præceptoris, quæ deinceps Congregationi nostræ reformatæ uniantur, eisque Superiores per secreta, ut præsertur, suffragia præficere Religiosos de Domo in Domo, quando necesse fuerit transferre, & omnia, quæ in Definitorio fuerint decreta, in libro scribant, quem Capitulo Generali exhibere tenebuntur.

#### De Visitatoribus.

In singulis Capitulis Generalibus eligantur duo Fratres Sacerdotes, pietate, prudentia, doctrina, & rerum experientia præditi, qui auctoritate Capituli Generalis mu-

nus visitationis juxta formam sibi secundum Sacros Canones, ac Constitutiones apostolicas, & præsertim decreta Sacri Concilii Tridentini præscriptam; Secundo infra triennium anno obeant, nisi ipse Abbas Superior Generalis obeat.

Cum ad Domo visitandas pervenerint, in primis patentes Literas Superiori locali exhibeant, & in munere visitationis nihil de novo instituant, vel immutent, sed collapsa restaurent, & in omnibus juxta Concilium Tridentinum procedant, expensas faciendas in visitationibus Domo visitandæ a Capitulo Generali taxandas sustineant, non simul tamen procedant, sed quisque partem sibi assignatam cum socio idoneo a Definitorio sibi adiuncto visitet.

In correctionibus criminum, & aliis gravioribus negotiis semper requirant, Seniorum Patrum Conventus, vel majoris eorum partis consilium; Caveant maxime ne Superiorum auctoritatem apud inferiores, & inferiorum erga Superiores reverentiam, obedientiam, & confidentiam non minuant, non etiam aliquid de ipsarum Domo libris, aut utensilibus dare, aut sumere possint, nisi de Superioris consensu.

Finita visitatione, acta, quæ consecraverint ad Superiorem Generalem referant, nec ultra triennium, nisi de novo eligantur visitandi susceptum munus prorogent.

#### De Procuratore Generali.

Exigit Ordinis, & Congregationis conservatio, ut aliquis in Curia Romana Religiosus deputetur, qui res, & negotia prædicti nostri Ordinis, & Congregationis procuret, & gerat, quapropter in Capitulo Generali eligatur aliquis Fratrum peritus, bonus Congregationis zelans, qui Procurator Generalis appelletur, ea maxime de causa instituendus, ut Fratrum discursus, & distractio, & plurima alia incommoda evitentur.

Fidelitatem, prudentiam, & dexteritatem habere studeat, invigiletque, ne quid in dicta Curia transeat, vel agatur in præjudicium Ordinis nostri, & Congregationis, non se ingerat in agendis negotiis secularium, nec intentare possit aliquid negotium, totum Ordinem, aut Congregationem reformatam, aut aliquem nostri Ordinis Religiosum concernens absque Generalis, & Definitorum expressa licentia.

Superiores singularum Præceptoriarum, seu Domo sint Sacerdotes, ætate provecti, doctrina, moribus commendabiles, charitate, & prudentia præditi, ac in Generali Capitulo electi, quorum officium (quod usque ad ingressum successoris extenditur) est opere, & sermone, exhortari ad Regulam, Constitutionumque observantiam.

Caveat iste Superior, in victu, ac vestitu aliquid singulare, nisi infirmitatis causa admittere, familiaritate, aut indulgentia alios offendere, bonas consuetudines a Generali

Superiore, & a Capitulo approbatas immutare, vel propria auctoritate novas introducere.

Si quando cum suis, aut secum dispensandi nec essitas requiratur, id levi de causa non faciat, neque aliquid cum integra Communitate in regulari vita mutet, vel omitat, nisi gravi ex causa Superioris Generalis, & Definitorum judicio probanda.

Officia minora domestica, veluti Janitoris, Sacristæ, Coqui, Infirmary, Excitatoris, & his similia distribuatur, & de adiutorio illis prospiciatur, si necessarium fuerit, ne labore graventur, sit sollicitus, ut hujusmodi Officiarii suo rite fungantur officio, & ea auferat a Ministris, quando expedire videbitur.

In capite tamen Ordinis propter multiplicem, & pretiosam Sacrificæ suppellectilem, & Chori amplitudinem pro majori distæ suppellectilis securitate, & divini officii decore, Sacrista, & Chori Magister a Superiori Generali, Priori Clausrali, & quatuor Definitoribus instituantur, & cum opus fuerit, destituantur.

Meminerint tamen Superiores non facile auferenda officia, quæ indigent experientia.

Beneficium aliquod notabile non suscipiat, nisi de consensu Reverendissimi Generalis, & Definitorum, Officiarii vero subordinati nihil immutent in suis officinis, nec alibi sine eius licentia.

Singulis mensibus, vel sæpius, si necessitas exigit Superiorem Generalem de statu familiæ sibi commissæ per Literas certiore faciat, eumque de gravioribus consulari, fratres, quando necessitas, vel utilitas suadebit, convocare possit.

Unionem fraternam, & conformitatem mutuam observandam, curet, & ideo singulares familiaritates, & amicitias dissolvat, perturbationem, vel iram mutuam inter domesticos non ferat; sed si quid hujusmodi acciderit, studeat, ut statim juxta regulam nostram cum satisfactione debita in gratiam mutuam redeant.

In Refectorii communitate inter manducandum vix loquatur, & si in lectione communi aliquid occurrat pro instructione Fratrum, illud explicandum in aliud tempus differat.

In minoribus culpis ordinarias tantum poenitentias imponat, quales sunt publica reprehensio, edere in parva mensa, orare in Refectorio, osculari terram, dicere culpam suam, & similia non graviora.

Cæbro, & magnæ charitatis significatione alloquatur Fratres, eorumque necessitatibus non animi tantum, sed etiam corporis paterno effectu prospiciat.

Habeat Inventaria utensilium omnium Officialium suorum separatim descripta, ut ea novis Ministris tradat, & exactis eorum officiis repetat, habeat clavem ita fabrefactam, ut cum videbitur sibi, Cellas omnes referare possit, & propterea nullus Cellam etiam noctu ita claudat, quin semper a Superiore possit aperiri.

#### De Superiore hujus Monasterii, & Vicariis Domo.

Superior hujus Monasterii eligatur in Capitulo Generali Vir pius, & eruditus, qui Prioris claustralis absentis, vel impediti vices eadem, qua ille, auctoritate gerat.

Præceptoriarum vero, & aliarum Domo Superiores, Vicarios sibi constituent, eisque suas vices committere possint, sicut, & illos amovere, cū expedire viderint, illis tamen ubi Superiores ipsi morentur curam totius familiæ committimus, donec de Superiore fuerit provisum, quos hortamur, ut Gregi prodesse magis, quam præesse opere, & exemplo conentur.

#### De Magistris Novitiorum, & eorum Sociis.

Magistri Novitiorum electio inter Priors judicio Capituli Generalis fiat sine præjudicio majorum Superiorum, ut sic magis idonei facilius eligi queant; Socii vero in adiutorium cum necessarij illis fuerint a Generali Superiore, & Definitoribus per secreta suffragia electi instituantur.

Horum autem omnium scilicet Prioris claustralis, & ejus Superioris, Definitorum, Visitatorum, Procuratoris Generalis, Superiorum localium, Magistrorum Novitiorum, ac sociorum munera, sive officia juxta Bullam Sacræ Reformationis nostræ triennalia sint, liceat tamen Capitulo Generali, ubi manifeste cognitum fuerit expedire eodem omnes, aut eorum aliquos ad aliud triennium, & non ultra in eodem, quod gesserint, officio confirmare, a quo tandem absoluti per aliud simile triennium spatium officio vacent, exceptis Novitiorum Magistris, qui tamdiu continuari, & confirmari poterunt, quamdiu in educandis Novitiis utiles judicabuntur.

#### De Discretis.

Discreti Domo sint Sacerdotes, & in Capitulo cujusque privata Domo eligantur, ut ad Capitulum Generale cum suo Superiore se conferant, ut Superiorem Generalem, & Definidores Capituli certiores faciant de statu Domo, a qua deputati fuerint, atque de angustiis, & difficultatibus ejus, & quomodo Superiores officii sui tempore se gesserint erga inferiores, & contra quos se inferiores erga Superiores præstiterint, quomodo servata fuerit Regula, & Constitutiones, quæ denique sit totius Domo tam spiritualis, quam temporalis conditio. Illorum autem electioni interesse poterunt omnes Clerici in Sacris constituti, licet triennium post professionem non compleverint, quoad vocem activam tantum.

Nihil autem ad Capitulum deferant, si ve a Domo, a qua sunt delegati, si ve a singularibus Fratribus, nisi scriptum, & mandantium propria manu subscriptum sit, mandato vero Domo, quæ palam in Capitulo, absente Superiore, dabuntur sigilli ipsius Domo impressione firmantur, si minus fides ei non adhibeatur.

Demandetur a Superiore Generali administratio, & dispensatio rerum temporalium, pecuniarum, & reddituum cujusque Domus tribus Fratribus idoneis, qui ad ejus nutum amovibiles sint, itaut unus, qui Procurator vocabitur, rerum, & bonorum, reddituumque colligendorum, ac exigendorum curam habeat, omniaque temporalia administret, lites, aut processus instruat, & prosequatur, & cum opus fuerit, moveat de consilio, & consensu Superioris, locationes etiam, & alia necessaria instrumenta eorum consensu, sicut & majores provisiones rei familiaris pecuniis ex capsa depositi extractis faciat. Donatorum, vel Conventuum opera utatur in subsidium, adhibeat prudentiam, integritatem, sinceritatem, dexteritatem, & cum a secularibus moribus, tum ab omni avaritia, fraude, mendacio, calumnia summe abhorreat, exemplo virtutis sit omnibus, & nemini noceat, sed eos benevolos conservet, quorum opera ad negocia peragenda indiget, sepe de rebus peractis, vel peragendis cum Superiore conferat, scripturas, & originalia instrumenta, & titulos diligenti custodia servet in Archivo ad hoc designato, cujus clavem unam habeat, Superior alteram, & Depositarius tertiam.

Cubiculum clavi obferatum habeat ad servandas scripturas, & alia, quibus ad procuratorium munus indigebit, cumque aliquas ex archivio accipiet, earum memoria relinquat in libro, qui in eodem Archivo recludetur, notatis mense, die, & anno, quas cum suo tempore restituet, ex eodem libro expunget. Omnes proventus, & tempora, sive terminos, quibus colligendi, sunt in peculiari libro scribat, & seorsum summam contractuum, & locationum, quae ad breve tempus sunt; quascumque res, aut pecunias ex fructibus Domus perceperit, addito a quibus, & unde provenerint, etiam scribat seorsum.

Archivia Generalia Ordinis in hoc Monasterio construuntur, in quibus documenta totum Ordinem in communi concernentia, seu eorum autentica transumpta reponantur, & etiam privata alia distincta hujus Monasterii.

## De Sigillis.

Quandoquidem usus invaluit, & consuetudo, ut Instrumenta publica, Literae testimoniales, provisiones officiorum, Beneficiorum collationes, dimissoriae, & alia multa, quae referbere in dies oportet, fidem plenam non faciant, nec legitima censeantur, nisi mandantium, & referibentium ultra Chirographa Sigillis roborentur: Propterea Sigilla habere in Congregatione nostra necessarium ducentes, & ne varientur, aut ultra modum multiplicentur, habeantur, & custodiantur, ut sequitur.

In Monasterio igitur S. Antonii Viennen., quod est caput Ordinis, sit Sigillum,

ceteris majus, in quo sit imago exarata Sancti Patris nostri Antonii cum hac circumscriptione: Sigillum Capituli Generalis Communitatis reformatae Ordinis S. Antonii, quod servabitur in praedictis Generalibus Archiviis sub tribus clavibus, quarum unam servabit Superior Generalis, alteram primus Definitorum, tertiam secundus, quas alteri non committent, nisi sit unus de reliquis duobus Definitoribus, quo quidem Sigillo muniri debent institutiones, vel commissiones Superiorum, Novitiatuum erectiones, uniones, & separationes, contractuum approbationes, & confirmationes, atque etiam acta Generalium Capitulorum.

Abbas Superior Generalis suum habeat Sigillum cum praedicta Imagine, & hac circumscriptione, Sigillum Abbatis Generalis Ordinis Sancti Antonii, in cujus superiori parte insculpatur Mitra, & Baculus Pastoralis, ejus dignitatis insignia; utetur, ut ratio, & jus suadebunt, & erit magnitudinis paulo minoris, quam Generalis Capituli.

Visitatores sua Sigilla habebunt aequalis magnitudinis, & formae cum dicta Imagine, & hac inscriptione, Sigillum Visitatoris Ordinis Sancti Antonii, & erunt paulo minor, quam Superioris Generalis.

Praedicti Monasterii Conventus suum habeat Sigillum, in quo sit praedicta Imago cum inscriptione hac, Sigillum Conventus Monasterii Sancti Antonii Viennen., alia pariter Domus, & Praeceptorii sua habebunt Sigilla, in quibus sit eadem Imago, & sequens inscriptio: Sigillum Praeceptorii S. Antonii talis loci, sintque ejusdem amplitudinis cum Sigillis Visitatorum.

Ex praedictis vero Sigillis in unaquaque Praeceptorii, seu Domo sit unum commune minus apud Superiorem, aut alium ab eo deputatum, quo omnes literae mittendae firmentur, & aliud majus, quo omnes expeditiones, & instrumenta nomine Superioris, & Congregationis fieri solita sigillantur.

## De Depositario.

Depositarius omnem Annonam a Procuratore collectam, & omnes majores rei familiaris provisiones ab eo factas diligenter servet, omniumque suae fidei commissorum facta eorum inventario curam, & custodiam habeat, ut quodcumque Superiori beneficium fuerit, fides ejus in eis rite conservandis, & reddendis appareat. Pecuniae vero a Procuratore exactae cum libro computorum accepti, & expensi in capsam tribus clavibus obferatam committantur, quarum quidem clavium una sit penes Superiorem, altera penes ipsum Procuratorem, tertia penes Depositarium.

Videat quid cuique Fratrum opus sit, & mandante Superiore illis provideat, ne quid superfluum sit, vel depereat, sed omnia sint munda, & apta, & si quid indecens reperiat, vel non licitum, Superiorem moneat, vestium mutationes observet, & omnia, quae

quae ad vestiarium pertinent, sibi commissa tueatur, & de praescripto Superioris distribuat, linteamina etiam Refectorii, & culinae mutet diebus consuetis, vel Refectorii ministro apponenda largiatur. Granorum pariter, quae erunt in horreo, curam geret.

## De Dispensatore.

Dispensator universae Domui de necessariis quoad esculenta, & poculenta, mandante Superiore, non secundum proprium affectum, sed juxta charitatis regulam veluti bonus dispensator de rebus in Cellario acceptis provideat, curam cellae vinariae, & panariae, Refectorii, & culinae utensilium habeat, & de illis facta inventario rationem Superiori reddet; Provisiones vero diales, & minores de ejus ordine sient ab emptore, qui quidem emptor a Procuratore pecunias ad hunc effectum accipiat, illique singulis diebus de expensis rationem reddet.

## De Administratione temporalis in hoc Monasterio.

Cum certissimum sit ex multitudine oriri confusionem, quam ordini, & communi concordiae maxime contrariam nemo nescit, & illam vitare omnino necessarium, ut omnis devota Congregatio ordo sit, non Chaos; propterea cognita hujus Monasterii (quod est Ordinis caput) multiplicitate in dies emergentium negociorum, pro quibus peragendis, contractus quidam modus, & compendiosa aliqua ratio assumenda fuit, ne totus Conventus per frequentiores Capituli convocationem ab iis occupationibus retrahatur, idcirco praefati Monasterii Capitulum Conventuale deputabit tres de peritioribus Patribus, quos Consultores nominabit, de quorum consilio, & consensu, presidente Priore claustrali, vel eo absente, Subpriore, omnia illius bona temporalia, & negocia Procurator administrabit, tractabit, & peraget, exceptis tamen Vicariatus literis, Procuratoribus Generalibus, locationibus, seu afflictationibus, quae pretium ducentarum librarum excedent, debitorum dimissionibus, seu quietantiis generalibus, conventionibus super reparatione, vel edificatione, quae pretium centum librarum excedent, obzationibus, vel mutationibus supra sexaginta libras, provisionibus beneficiorum, officialium secularium institutionibus, diminutionibus afflictationum, & emphyteusum, quae ipsi Capitulo reservantur semper.

Consultores praedicti deliberationes super administratione factas scribent in libro exhibendo Capitulo locali cum libris accepti, & expensi per tres Fratres administratores temporalium, & id fiat initio cujusque mensis, ut inde quoquomodo temporale regatur, a Capitulo cognosci possit, & prout erit necesse, ab eodem ordinario.

Ceterum Procurator, Depositarius, &

Dispensator tam impensi, quam accepti singulis mensibus Superiori locali, adhibitis ejusdem Domus senioribus, rationem reddant. Denique ipse Superiori Generali, vel Visitatori.

Demum ipse Generalis, & Visitator in quolibet Capitulo Generali, saltem coram tribus Judicibus ab ipso Capitulo deputatis, illorum omnium, universaeque suae administrationis tam publicae, quam privatae rationem reddere teneantur, cujus etiam rationis exempla authentica in Archiviis reponantur.

Decretum Concilii Tridentini infrequentes, statuimus, & inhibemus, ne plures in Domibus nostris ponantur, aut instituantur Fratres, quam qui ex redditibus propriis cujusque Domus honeste sustentari, & de necessariis provideri possint.

Omnem etiam Ordinis perturbationem vitare volentes, ordinamus, ut quae ex Domibus, seu Praeceptorii nostris lites imponerent, seu causas ad iudicium habebunt duendas, earum tractationi necessarios sumptus impendant: quando vero lis, seu causa ad totum spectabit Ordinem, tunc avaria communia controversiae expensas ministrabunt. In casu autem, quo privata Domus impensas ferre ob nimiam paupertatem non possent, ex eodem communi avario desumantur.

## De officio Seniorum cujusque Domus.

In unaquaque Domo sint duo, aut tres seniores pro numero Religiosorum a Capitulo locali electi canonica electione, pietate, prudentia, & experientia commendabiles, quorum consilium Superior requirere debeat in rebus majoris momenti: qui quidem seniores necessitate cogente pro communi domus utilitate poterunt invicem convenire, & unum deputare, qui Superiorem cum reverentia, & debita submissione moneat de iis, quae ipsi seniores judicaverint, sive ad personam, sive ad ejus officium juxta Regulam, & Constitutiones pertinere: qui si non adhibeat remedium, iterum, & saepius admonitus, ad Generalem referant, quae modum, & vires eorum excedunt, subordinationem tamen, & obsequantiam erga Superiorem non idcirco praetermittant, & ipse Superior, cum aliquid ei proponitur, patienter, & benigne audiat.

## De receptione Exterorum.

Non longe ab introitu cujusque Domus sit locus aptus ad recipiendos externos tam regulares, quam seculares pro quacumque causa advenientes, & si qui sunt cibandi, ad commune Refectorium cum Fratribus non admittantur, nisi propter aliquam conditionem, praesertim virtutis; eisque mensa frugalis apponatur, & paupertatem redolens, neque liceat eos plus una die retinere, nisi sint Religionis nostrae benefactores, & benemeriti.

Nemo

Nemo, qui ad loquendum cum hospite extraneo fuerit adhibitus, illum alloquatur, vel moneat, aut doceat de rebus, quæ in Domo aguntur, vel agenda sunt, nec quisquam aliorum Fratrum ei alloquatur ex professo, nisi habeat peculiarem a Superiore licentiam.

*De Penis.*

Licet in charitate, & in spiritu mansuetudinis, & non in virga Fratres nostri debeant regi; quia tamen aliquibus nimia benignitas obesse solet, ideo ne tranquillitas Ordinis turbetur, poenæ delinquentibus imponantur, ita ut primum charitative debeant admoneri, tum increpationibus corrigi, postmodum subsequenter, vel aliis huiusmodi poenis pro arbitrio Superioris, & qualitate culpæ augendis, vel minuendis coerceri, in infligendis tamen poenis graviorebus juris ordo servetur.

*De poena levi.*

Pœna levis erit de defectu reprehendi, seu increpari, aliquam orationem injunctam recitare, Fratrum pedes osculari, brachiis extensis breviter orare, culpam suam palam pronuntiare, veniam a Deo, & a Fratribus postulando. Istæ, & similes poenæ imponantur eis.

I. Qui in Templo, vel Oratorio strepitu, curiositate, irreverentia, vel aliquo parum religioso gestu alios turbaverint, vel offenderint.

II. Qui injuncta a communi tabula officia negligenter persolverint.

III. Qui in genuflexionibus, inclinationibus, & aliis ceremoniis negligenter se habuerint.

IV. Qui pro victu, & vestitu, vel alia qualibet re mormuraverint.

V. Qui in habitu aliquid notabile habere præsumperint.

VI. Qui scurrilitatibus alios ad risum, provocare consueverint.

VII. Qui in Domo extra horam sine licentia manducaverint.

VIII. Qui per negligentiam Choro, communibus exercitiis, aut primæ mensæ non interfuerint.

*De poena graviore.*

Pœna gravior erit a vino abstinere per diem, jejuna in pane, & aqua, disciplinam suscipere, humilibus actibus, a quibus natura repugnat, exerceri, flexis genibus in Capitulo ab omnibus Fratribus de defectibus, & culpis exterioribus proclamari: his, & similibus poenis plestantur.

I. Qui Superioribus suis irreverenter, & superbe respondere præsumperint.

II. Qui convicio, maledicto, & criminis obiecto aliquem læserint.

III. Qui literas sine Superioris licentia miserint, aut receptas legerint.

IV. Qui res sibi collatas suis Superioribus celaverint.

V. Qui cum secularibus sine necessitate, & Superioris venia sæpius loqui præsumperint.

VI. Qui malitiose aliquid, quod Congregationi possit nocere, dixerint.

VII. Qui extra Monasterium sine licentia, aut grandi necessitate cum secularibus aliquid cibi, aut potus acceperint.

*De poena gravissima.*

Pœna gravissima erit ad tempus in carcerem tradi per aliquot annos, voce activa, & passiva privati, omni administratione privati, & tandem ubi huiusmodi poenæ non profuerint, a definitione Capituli Generalis expelli. His poenis puniantur.

I. Qui extra Monasterium sine expressa licentia, aut necessitate pernoctaverint.

II. Qui Superioris præcepto formali per contumaciam, & manifestam rebellionem non obtemperaverint.

III. Qui per conjurationem, vel conspirationem, aut malitiosam concordiam adversus suos Superiores se exerxerint, & ordinem perturbaverint.

IV. Qui literas Superioris Generalis, Definitorum, Visitatorum, & Procuratoris Generalis, aut aliorum Superiorum ab eis, vel ad eos missas malitiose aperuerint, retardaverint, aut retinuerint.

V. Qui in aliquem violentas manus injecerint, aut vulneraverint.

VI. Qui castitatem cum altera persona violaverint.

*De obligatione Constitutionum.*

Conscientiarum tranquillitati provide cupientes, declaramus Constitutiones nostras, quando non habent præceptum annexum, vel alias lege divina, aut ecclesiastica prohibita, aut mandata non sunt, non obligare ad culpam aliquam, sed tantum ad poenam taxatam in eis, vel per Superiorem taxandam, quam qui ferre recusaverint, culpam non evadent, sicut nec qui transgredierentur, ex contemptu Constitutiones, renuentes subitici earum ordinationi.

Possunt Superiores præcipere sub poena excommunicationis, aut obedientiæ, hac tamen potestate non utantur, nisi raro, & propter gravem, & inevitabilem necessitatem. Non est etiam intentionis nostræ quemquam, qui contra hæc decreta aliquid commiserit, ad poenam, quæ in illis continetur, obligare, nisi Superior ejus illam ei nominatim indixerit. Cæterum alias omnes Constitutiones a Capitulis Generalibus Congregationis nostræ hæcenus editas cassamus, & annullamus, præsentibus autem ab omnibus observari strictè præcipimus.

## QUARTA PARS.

*De Reformatione Hospitalitatis.*

CUM ex primæva Ordinis nostri foundatione pauperum igne sacro, seu gehennali

nali igne Sancti Antonii vulgariter dicto, & nuncupato, vexatorum, & contactorum curam specialem habere debeamus, & in ipsa nostra dicti Ordinis reformatione legem non velimus solvere, sed adimplere: auctoritate apostolica Nobis in adificationem data statuimus, & mandamus universis domorum nostrarum Superioribus, in quibus erit Fratrum Congregatio, ut quamprimum fieri poterit, loca antiquitus hospitalitati destinata restaurent, aut alia de novo cooptent, ad ipsorum infirmorum receptionem, in quibus a viris foeminae sint per murum separate: præcipientes, ut quamprimum ipsi infirmi ad hospitalia nostra advenierint, curent Superiores, sive Præfeti hospitalis, ut ante omnia per humilem peccatorum confessionem ad sanitatem corporalem præparentur.

Præterea antiquis Ordinis nostri Constitutionibus inhaerendo statuimus, ut omnes, & singule personæ utriusque sexus præfato morbo igne Sancti Antonii vulgariter dicto contactæ, & infirmæ, quæ eorum durante infirmitate, ad hoc Monasterium, vel domus alias ipsius Ordinis recursum habuerint, pro Beati Patris nostri Antonii suffragiis implorandis, seu alias ipsum Beatum Antonium in eorum infirmitate humiliter, & devote invocaverint, si tales personæ pro sanitate captanda, imploranda, & assequenda ad hospitalia nostra declinaverint, & se reducerint, illico, & absque difficultate, & contradictione quacumque in Hospitali, ad quod appulerint, cessante excusatione, qualibet recipiantur, & recipi debeant in futurum.

Quod si tales infirmi in Hospitalibus nostris ex prædicto igne gehennali Sancti Antonii aliquot suorum membrorum perdididerint, ex ejus membri perditione, seu abscissione inhabiles, & infirmi in tantum facti fuerint, quod suum panem in seculo lucrari non possint, ipsi in Domibus, seu Hospitalibus nostris perpetuo remanere cælibes velint, hoc ipsum omnino facere liceat, & ad ipsos infirmos recipiendos, educandos, instruendos, alimentandos, vestiendos sine ulla difficultate, seu contradictione omnes nostri Ordinis, & Sacre Reformationis Superiores perpetuo teneantur, & obligati sint.

Si autem extra loca ipsius Ordinis aliquod membrorum suorum perdididerint, & sic mutilati ad Hospitalia nostra advenierint, recipiantur similiter, dummodo eorum durante infirmitate ad Ecclesias ipsius Ordinis, vel ad merita ipsius prælibati Sancti Patris Antonii recursum habuerint, & devote confugerint, & ex chirurgorum testimonio legitime constet, quod ex infirmitate prædicta, & non ex alia ipsorum membrum perdididerint.

Qualibet Superior Domorum nostrarum omnes, & quoscumque infirmos originarios ejus Diocesis, in qua sita est Domo, cui præest, teneatur recipere, & alios etiam quoscumque aliarum Diocesium recipiat, curet, & alimentet. Sed si ibidem

Bull. Rom. Tom. VI. Par. I.

membrum perdididerint, postquam convalescentiam talem receperint, quod remitti possint, remittantur ad Superiorem suæ originis, aut domicilii, vel ad majus Hospitalis hujus Monasterii juxta dispositionem Reverendissimi Abbatis.

In Hospitalibus nostris tam hujus Monasterii, quam aliarum Ordinis Domorum certus, & determinatus infirmorum numerus non ordinetur, seu instituat, sed quotquot advenerint, recipiantur. Si tamen in tanto, & tam magno numero sub uno Superiore essent infirmi, quod ibidem absque maximo incommodo dicti Superioris, & Fratrum Congregationis sustentari non possent, significetur illud Reverendissimo Abbati Generali, & juxta ipsius ordinationem, & discretionem, ad alias Præceptorias remittantur, & ibidem recipiantur, & alimententur.

Quod si pari ratione in Hospitali majori hujus Monasterii in excessivo numero adessent infirmi, tunc juxta ordinationem præfati Reverendissimi Abbatis Generalis in alias Domos remittantur, & distribuuntur.

Omnes, & singuli infirmi utriusque sexus tacti morbo, seu infirmitate Sancti Antonii nuncupata, qui receptionem in nostris Hospitalibus, seu mansiones, tamquam infirmis, & mutilatis sibi dari, seu assignari postulaverint, antequam in ipsis Hospitalibus pro infirmis recipiantur, prius ad Sancta Dei Evangelia jurare teneantur in manibus Præfeti ipsius Hospitalis in hoc Monasterio, & Superiorum in domibus, quod erunt obediens, & fideles religioni, & Superioribus suis, & quod honeste, & religiose vivant juxta ipsius Ordinis statuta, & observantias, & quod bona ipsius Ordinis non alienabunt, distrahent, aut perturbabunt extra religionem, quinimo ad dictæ religionis utilitatem, & commodum fideliter conservabunt.

Insequentes etiam ordinationes antiquas statuimus, ut nulli recipiantur infirmi in hospitalibus nostris, nisi tacti fuerint, seu mutilati dicto morbo Sancti Antonii, & si attestaciones in scriptis non habeant a Chirurgis, quibus appareat, eos propter eundem morbum fuisse mutilatos, non recipiantur, nec recipi debeant: si vero advenerint nondum mutilati, ut curentur, a Chirurgo Hospitalis, & alio externo visitentur: qui si prædicto morbo tactos judicaverit, admittantur, & non aliter.

Infirmi, seu infirmæ in Hospitalibus nostris recepti, seu receptæ non expellantur ex ipsis Hospitalibus, nisi essent incorrigibiles, aut aliquid enorme commissi essent, seu alias scandalum inter cæteros generarent, volentes, ut cum deliquerint, animadversione debita per Superiores Domorum, in quibus erunt, juridice corrigantur.

Omnes infirmi utriusque sexus majori intersint Missæ singulis diebus Dominicis, & festis loco sibi assignato in Ecclesia, viri cum togis suis ex panno tanei coloris, & foeminae cum cappuccio ex panno nigri coloris

E c c juxta

juxta formam antiquam Statutorum Hospitalis: Portent etiam utriusque sexus infirmi semper in suis superioribus vestibus potentiam, seu signum Tau de panno laneo cœrulei coloris.

Pro qualibet Hora Canonica dicant præfati infirmi, & infirmæ quinque *Pater noster*, & *Ave* &c. diebus vero Dominicis, & festis duplicetur dictum Officium.

Constituantur etiam peccata sua omnibus primis mensium Dominicis, necnon & solemnioribus anni festivitibus, videlicet Nativitatis Dominicæ, Circumcisionis, Epiphaniæ, S. Patris nostri Antonii, Purificationis, Paschatis, Ascensionis, Pentecostes, Corporis Christi, Sancti Joannis Baptistæ, Sanctorum Petri, & Pauli, Assumptionis, & Nativitatis Beatæ Mariæ, Omnium Sanctorum, necnon in festo S. Catharinæ Virginis, & Martyris cujus dens sanctus asservatur in dicto Hospitali majori, idque Confessoribus sibi designatis, de eorum etiam consilio communicare poterunt, & debebunt, prædictis temporibus.

Hospitalia a Domibus, ubi degunt Fratres, sint separata, nec liceat dictis Fratribus Hospitalia mulierum intrare sub pœna excommunicationis ipso facto incurren. nisi iis tantum, qui pro ministrandis Sacramentis dictis mulieribus, cum ægrotant, fuerint destinati: nec tunc quidem aliter quam cum uno, aut duobus sociis a Superiore designatis, nec etiam virosum Hospitalia ingrediantur, nisi de expressa Superioris licentia: Si quis autem secus fecisse fuerit convictus, puniatur ad arbitrium præfati Superioris.

In quolibet Hospitali mulierum constituantur una ex ipsis Hospitalis infirmis, moribus, & honestate vitæ diu approbata, & virtute præcellens, quæ sit Magistra, & Gubernatrix cæterarum, & pervigili cura intendat ad earum regimen, & directionem præcipue juvenularum, & si quam male conversantem viderit, eam arguat, & reprehendat, idque significet Superiori Domus, seu Præfecto Hospitalis, & mature, & provide conveniens, & opportunum adhibeatur remedium, juxta antiqua Hospitalis nostri Statuta, quæ in hoc, & in cæteris in eis non contentis, præsentibusque non contrariis in omnibus, & per omnia observari mandamus, & præcipimus.

*De Cura Animarum.*

Quia in parochialibus Ecclesiis, & aliis huic Religioni per Literas Apostolicas unitis aderat, prout de præfati remanet, etiam cura animarum Parochianorum laicorum, & pro illa, ut convenit, exercenda ipsa Literæ apostolicæ mandent, ut personæ capaces, & idoneæ, ac ex gremio prædictæ Congregationis nostræ dumtaxat in illius Capitulo generali eligantur; statuimus, quod quilibet ad curam earumdem animarum Parochianorum electus debeat per Ordinarium examinari, & si repertus fuerit idoneus, approbati, antequam in exercitio prædictæ curæ se aliquo modo ingerat: quod

que sic approbatus non possit inconsulto ipso Ordinario, & sine causa legitima, seu ex lapsu temporis, quia perpetuo fuit electus, amoveri.

*De pœna, quam incurrent murruratores contra presentes Constitutiones.*

Quicumque Fratrum his Constitutionibus cum quocumque detrudere, & illas non observandas murrurare ausus fuerit, post primam, & secundam admonitionem, si perseveret, per sex annos activa, & passiva voce careat, ac etiam pro obstinationis modo aliis gravioribus pœnis subjaceat: Qui vero vocales non sunt, a Superiore pro gravitate culpæ puniantur.

*Receptio, & approbatio presentium Constitutionum per Generale Capitulum facta.*

Nos subscripti, & subsignati omnes Religiosi Presbyteri, ac Clerici in Sacris constituti professi Ordinis, & Congregationis Reformate Sancti Antonii Viennensis in Capitulo generali congregati, vidimus, legimus, & examinavimus supra scriptas Constitutiones per Reverendissimum Patrem in Christo Dominum D. Antonium Brunel de Grancon dicti Ordinis, & Congregationis Abbatem, & Superiorem Generalem conditas, & ab eo juxta tenorem Literarum Apostolicarum sibi pro reformatione præfati Ordinis concessarum dicto Capitulo generali examinandas, & approbandas exhibitas, & oblatas: quas quidem Constitutiones approbavimus, recepimus, approbamus, & recipimus sub beneplacito Sanctissimi Domini nostri Papæ, qui humiliter supplicabitur, quatenus dignetur, eas sua auctoritate apostolica confirmare, ac roborare: mandantes, ac præcipientes omnibus, & singulis nostræ Congregationis Superioribus, Religiosis Professis, & Novitiis, ac omnibus utriusque sexus infirmis sacro igne, seu igne gehennali tactis, in hospitalibus nostris tam in capite, quam in membris degentibus, quatenus easdem Constitutiones libenter interim, & donec a Sancta Sede Apostolica confirmetur, suscipiant, ac inviolabiliter observent. Injungentes præterea omnibus Præceptoriarum, & Domorum nostrarum Superioribus, ut intra mensem, postquam ad Domos sibi in hoc generali Capitulo per canonicam electionem commissas pervenerint, eas publicare, & intra mensem alterum post earum publicationem observare faciant, & observent: hujus tamen præceptivi non intendimus dictarum Constitutionum infractores aliis pœnis, quam quæ in dictis Constitutionibus comminantur, subiicere, neque obligare. Hæc confirmata fuerint in præfato generali Capitulo dictæ Congregationis reformate S. Antonii celebrato in Monasterio Sancti Antonii Viennensis Anno Domini millesimo sexcentesimo trigésimo, die octavo mensis Novembris Sessione præfati generalis Capituli quadragesima octava. Et ut præ-

presentibus fides plena habeatur, sigillis Reverendissimi Domini Abbatis, & Capituli Conventualis ejusdem Monasterii eas muniri fecimus per Secretarium prælibati Capituli Generalis. A. Gramon Abbas Sancti Antonii. A. de Grangieras nomine meo, & procuratorio, Fratris Joannis Baptistæ Chaboud, Fr. Petrus Dabois nomine meo, & Fratris Joannis Jacobi Gaubert tamquam ipsius Procurator. Fr. Joannes Govion nomine meo, & nomine Fratrum Stephani de Boulieu, Francisci Roascaum, Antonii Pestel, Francisci Pontaine Ordinis nostri Professorum, quorum mandatum speciale pro generali Capitulo celebrando habui. Fr. L. du Mas. Fr. Ludovicus Masse. Fr. B. Ambert. Fr. Paulus Villat nomine meo, & R.P. Amabilis Santignat, cujus Procuratorium mandatum pro generali Capitulo celebrando habui. Fr. I. Chastain nomine meo, & Venerabilium Fratrum Hilarii Guiard, Petri Marbaud, Joannis Palem, & Jacobi Bellin Presbyterorum, a quibus procuratoria mandata accipi pro celebratione Capituli Generalis, Fr. Alexius Ravacol. Fr. Ludovicus Cherenci. Fr. Marcus Corvesi. Fr. Paulus Tissot. Fr. A. Coccon. Fr. A. Guilhaumeau. Fr. J. B. Carolois. Fr. A. Sant Ange. Fr. Anselmus Buffet. F. B. du Mond. Fr. Athanasius de Codevill. Fr. Dionysius Gayot, & ego Fr. Claudius Allard ejusdem Ordinis, & Congregationis Presbyter Religiosus Professus, & Generalis Capituli, a quo approbata, & recepta fuerunt presentes Constitutiones Secretarius, tam meo, quam Venerabilium Fratrum Stephani Goyt, & Fabiani de Lathich, necnon Fratris Antonii Chalumni nominibus eorum procuratorio munitus mandato de die 12. Kalendas Octobris anni currentis sub sigillo Præceptorie S. Antonii Parisiensis, eorumque Chirographis, his presentibus Constitutionibus subscribo, licet altera, sive alterius manu descriptis. Actum die, mense, & anno prænotatis.

Fr. C. Allart Secretarius.

*Idem Abbas hæc Constitutiones Apostolicæ confirmatione pœni roborari.*

*Annot Urbanus.*

§.3. Cum autem, sicut dictus Abbas Nobis nuper exponi fecit, ipse pro dictarum Constitut. observatione eas apostolicæ nostræ confirmationis robore communiri summo prodesse desideret; Nobis propterea humiliter supplicari fecit, ut desuper opportune providere de benignitate apostolica dignaremur.

§.4. Nos igitur dictum Abbatem specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibuscumque excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum presentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinatis, de Venerabilium Fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium negotiis Regularium præpositorum consilio, Constitutiones præinfertas, apostolica auctoritate, tenore præ-

*Bull. Rom Tom. V. l. Par. I.*

sentium approbamus, & confirmamus, illisque inviolabilis apostolicæ firmitatis robur adicimus: ac omnes, & singulos tam juris, quam facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint in eisdem, supplemus. Decernentes illas, necnon presentes literas validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab omnibus, ad quos spectat, & in futurum quomodolibet spectabit, semper, & perpetuo observari.

§.5. Et ita per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.6. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon Ordinibus, & Congregationibus hujusmodi, etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris, die 8. Aprilis 1634. Pontificatus nostri Anno XI.

*Clausulas necessarias apponit.*

*Obstantia tollit.*

*Dati die 8. Aprilis 1634. An. XI.*

CDLIV.

Prorogatio Subsidii quadringentorum, & viginti millium ducatorum super fructibus Ecclesiasticis Hispaniarum, & Sardinie pro Rege Catholico.

*Ex Regest. in Secret. Breve*

*Charissimo in Christo filio nostro Philippo Hispaniarum Regi Catholico.*

URBANUS PAPA VIII.

*Charissime in Christo fili noster salutem & apostolicam benedictionem.*

§.1. **M**agnis causis adducti concessionem subsidii anni quadringentorum, & viginti millium ducatorum ex fructibus, & redditibus ecclesiasticis Civitatum, & Locorum Regnorum univrsarum Hispaniarum, ac etiam Sardinie claræ mc. Philippo II. avo, ac Philippo III. genitoris tuis Hispaniarum Regibus Catholicis a fe. re. Pio V. ad certum tunc expressum tempus factam, & deinde pluries etiam a Gregorio XIII. Sixto V. Gregorio XIV. Clemente VIII. & Paulo V. Romanis Pontificibus prædecessoribus nostris eisdem Philippo avo, & Philippo genitori tuis Regibus per diversas eorum, & præsertim dicti Clementis sub dat. die nona Februarii 1692. Pont. sui anno primo, & die 17. Junii 1600. Pontificatus item sui anno nono, & die 20. Octobris 1603. Pontificatus similiter sui Anno XII. & dicti Pauli sub dat. die 22. Junii 1605. Pontificatus sui anno primo, ac die 7. Septembris 1611. Pontificatus pariter sui anno septimo, & die 12. Novembris 1615. Pontificatus item sui Anno XI.

*Prorogatio subsidii ad quinquennium.*

E c c 2 & die

& die 21. Octobris 1619. Pontificatus etiam sui Anno XV. ac novissime a Nobis die 26. Martii 1624. Pontificatus nostri an. primo per nostras hujusmodi in forma Brev. expeditas Literas ad quinquennium prorogata, literasque omnes desuper confectas, quarum tenores presentibus pro expressis haberi volumus; Motu proprio, & ex certa scientia nostra, ac de apostolica potestate plenitudine ad aliud quinquennium a fine ultimi dicti quinquennii, ut praefertur, prorogati numerandum extendimus, & prorogamus. Et nihilominus Majestati tuae illud ipsum annum subsidium quadringentorum, & viginti millium ducatorum cum omnibus, & quibuscumque Indultis, facultatibus, concessionibus, extensionibus, clausulis, & Decretis in aliis tam Pii, quam Gregorii XIII. Sixti V. Gregorii XIV. Clementis VIII. ac Pauli V. praedecessorum praedictorum Literis, ut praefertur, contentis, ad primum quinquennium a fine quinque annorum ultimo concessorum, ut praefertur, apostolica auctoritate tenore presentium concedimus, & assignamus.

§.2. Ac propterea Ven. Fratribus Laurentio Episcopo Senogallien moderno, & pro tempore existenti nostro, & Sedis Apostolicae apud Majestatem tuam Nuntio, Antonio Archiepiscopo Damasceno jam ejusdem subsidii Exactoribus, & Commissariis generalibus apostolica auctoritate deputatis, & eorum cuilibet plenam, & liberam in praemissis facultatem, & auctoritatem tribuimus per se, vel alium, seu alios, quos ad id idoneos duxerint ad executionem praemissorum, ac alias juxta facultates per dictos Praedecessores aliis Commissariis, & Exactoribus, ac ipsis concessas omni, & quacumque appellatione postposita procedendi, aliaque faciendi, & exequendi, quae in praemissis, & circa ea necessaria fuerint, seu quomodolibet opportuna.

§.3. Non obstantibus praemissis, nec non omnibus aliis, quae dicti Praedecessores in suis Literis praedictis voluerunt non ob stare, ceterisque contrariis quibuscumque.

§.4. Ut autem praesentes literae, cum opus fuerit, facilius ad omnium notitiam deduci possint, decernimus, ut earundem transumptis, etiam impressis manu Notarii publici subscriptis, & sigillo personae alicujus in dignitate ecclesiastica constitutae obgnatis, eadem prorsus fides adhibeatur, quae ipsis praesentibus adhiberetur, si forent exhibitae, vel ostensa.

Datum in Arce Gandulphi Albanen. Dixit. sub Annulo Piscatoris die 3. Maii 1634. Pont. Nostri Anno XI.

Facultates quoque Exactoribus prorogatae, & concessae.

Derogatio derogationum.

Transumptis aanda fides.

Dat. 3. Maii 1634. An. XI.

Nonnullae Ordinationes. & Statuta facta pro bono regimine Civitatis Ferrariensis.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

§.1. Volentes Nos pro eo, quo Civitatem nostram Ferrariensem. prosequimur, praecipuo paternae charitatis affectu, prosperae ejus Consilii, & Magistratus ordinationi, atque gubernio, quantum cum Domino possumus, consulere, utque sublatis abusibus, qui in ipsis Consilii, & Magistratus electione hactenus irrepererunt, & de cetero irreperere possunt; Civitas ipsa feliciter gubernetur, & ad majora in dies in pacis, & Justitiae cultu incrementa dirigatur, providere.

§.2. Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, hac perpetuo valitura Constitutione nostra statuimus, atque ordinamus, ad Consilium, & Magistratum, praesertim officii judicis sapientum ejusdem Civitatis nullo modo in posterum quempiam eligi, seu assumi posse, qui alienigena, sive forensis sit; Incolae vero, & ex privilegio cives non possint eligi, nisi postquam domicilium per habitationem veram, actualem, & decennalem continuam in eadem Civitate contraxerint ad Consilium tamen recipi possint.

§.3. Indigenae autem, & cives etiam originarii. qui actu alicujus Principis secularis, aut Reipublicae ministri, sive officiales, vel familiares, aut alias in aliquo ejus servitio extiterint, non possint eligi ad Consilium, nec ad aliquem magistratum, nisi postquam penitus recesserint a servitio praefato, & postea per quinquennium in eadem Civitate habitaverint; in Consilio tamen postquam vere per annum a recessu servitii habitaverint, recipi possint. Qui vero magistratus, sive officii sui tempus absolverit, rationem tamen administrationis suae infra bimestre coram Legato, & cum interventu Commissarii Camerae inibi residentem. non reddiderit, & Civitati integre non satisfecerit, nec ad magistratum sapientum, & judicis illorum eligi, & recipi, nec in Consilio ad votandum admitti possit. Qui autem ejusdem Civitatis in aliquo, & ex quacumque causa debitor extiterit, donec integre non satisfecerit, eligi, & admitti non possit ad aliquod officium magistratus, nec ad aliqua munia publicum servitium concernentia, nec ad Consilium.

§.4. Ut autem omnes electiones sint liberae volumus illas fieri per vota secreta coram Legato, vel alio Superiore, ita ut unus non possit dare alteri votum suum, seu ut vulgo dicitur, pillam suam sub privationis loci Consilii per decennium, aliisque penis arbitrio Legati incurrendis. Et quando in Consilio tractabitur interesse alicujus consanguinei,

Ex Regest. in Secret. Brev.

Rationes hae condendi statuta.

Qui ab Officio Judicis sapientum sint excludendi.

Vel a munere Consilii, & ad alios Magistratus.

Modus faciendarum electionum.

guinei, vel affinis in primo, vel secundo gradu conjuncti, tunc consiliiarii, qui sint tali consanguinitatis, vel affinitatis gradu conjuncti, a tractatu, & voto praestando, ac etiam a Consilio excludi debeant, excepto tantum casu, quo de Oratore apud nos, & Romanum Pontificem pro tempore existentem deputando tractabitur.

§.5. Et ad evitanda scandala prohibemus omnibus, & singulis Consiliiarii, Officialibus, & ministris ne in Consilio arma cujuslibet generis etiam defensiva deferre audeant.

§.6. Volumus etiam, quod deinceps omnia, & singula mandata, & ordines de pecuniis solvendis subscribi debeant a Judice sapientum, & duobus sapientum senioribus, alias solutio nulla sit.

§.7. Quodque in cujuslibet Consilii initio sorte extrahantur duo Consiliiarii, qui munus contradicentium singulis propositionibus in eodem Consilio faciendis exercent, non tamen in electionibus magistratum, & aliorum officialium.

§.8. Decernentes praesentes Literas de subreptionis, seu nullitatis vitio, aut intentionis nostrae, vel alio quopiam defectu notari, impugnari, invalidari, in jus, vel controversiam revocari nullatenus posse, sed illas semper validas, firmas, & efficaces existere, suosque plenarios, & infirigentes effectus sortiri, & obtinere, ac ab omnibus, & singulis, ad quos spectat, & pro tempore quomodolibet spectabit, inviolabiliter observari debere: sicque, & non aliter per quoscumque judices ordinarios, & delegatos etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales etiam de latere Legatos, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, quicquid secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.9. Non obstantibus quibusvis Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, Cancellariaeque Apostolicae Regulis, & praesertim illa de non tollendo jure quaesito, ac dictae Civitatis Ferrariensis. etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus etiam immemorabilibus, privilegiis quoque, Indultis, & Literis apostolicis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores presentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permanentibus ad effectum praemissum specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 8. Junii 1634. Pontificatus nostri Anno XI.

Arma in Consilio nullum esse deferenda.

De expeditione Mandatorum de pecuniis solvendis.

Munus Consiliiarii contradicentium.

Clausula.

Obstantium derogatio.

Dat. die 8. Junii 1634. An. XI.

Nonnullae declarationes circa controversias inter Collectorem, & Commissarium Cruciatum Portugalliae vertentes.

Venerabili Fratri Laurentio Episcopo Hieracensem moderno, & pro tempore existente jurium, & spoliarum Camerae Apostolicae in Portugallia, & Algarbiorum Regnis debitorum Collectori Generali.

URBANUS PAPA VIII.

Venerabilis Frater salutem, & apostolicam benedictionem.

Alias per Nos accepto, quod in controversiis inter te, & pro tempore existentem jurium, & spoliarum Camerae Apostolicae debitorum in Portugallia, & Algarbiorum Regnis Collectorem Generalem ex una, ac dilectum filium Antonium Mascaregnas Indulgentiarum, & gratiarum spiritualium, & temporalium Cruciatum in eisdem Portugallia, & Algarbiorum Regnis ab hac Sancta Sede concessarum Commissarium Generalem apostolica auctoritate deputatum ex altera partibus ortis, Venerabiles Fratres nostri S. R. E. Cardinales super hoc a Nobis specialiter deputati cum interventu etiam Praelatorum a Nobis pariter ad hoc deputatorum negotio mature examinato, partibusque hinc inde informantibus pluries auditis declaraverant, & resolverant, praedictum Antonium Commissarium non potuisse, nec in futurum posse vigore Literarum Apostolicarum ejusdem Cruciatum concedere licentiam celebrandi nec audiendi Missas in Oratoriis privatis, seu domesticis, & ideo licentiam eatenus per ipsum Antonium Commissarium concessas, & de cetero forsan concedendas fuisse, & esse, ac fore nullas, & invalidas: ac insuper quod quando idem Antonius Commissarius procedebat uti merus exequutor dictarum Literarum Cruciatum, nec egrediebatur limites suae Commissionis ab executione earundem Literarum Cruciatum non dari appellationem, nec ad effectum devolutivum, nec suspensivum, sed quando exercebat limites suae commissionis, aut gravabat partes, posse saltem per viam querelae recursum haberi ad Collectorem uti Superiorem, qui posset servatis sacris Canonibus inhibere, & postea cognito plene de gravamine, vel excessu, illud seu illum emendare, & providere, prout Justitia exigebat, idemque posse distas partes facere, quando Commissarius procedebat uti Judex aut mixtus exequutor: verum in casibus, in quibus jus commune expresse concedit appellationem, posse partes appellare, & Collectorem appellationem ad utrumque effectum recipere, & modo superius dicto inhibere. Cumque postea super declarationibus, vel resolutionibus praedictis exorta fuissent sequentia dubia videlicet primum. Ad quem spectaret cognoscere, an Commissarius Cruciatum gravasset partes, vel

Faci series.